

THÀNH ĐỒ

Cánh diều no gió

Thơ thiếu nhi

THÀNH ĐÔ

Cánh diều no gió

Thơ thiếu nhi

NHÀ XUẤT BẢN DÂN TRÍ

“Cánh điều no gió”

- nơi Thành Đô chấp cánh cho những ước mơ
của trẻ thơ

Ngày nay đời sống vật chất và tinh thần của thiếu nhi đã được nâng lên rõ rệt. Các em được vui chơi, học tập, được gia đình và cộng đồng thường xuyên quan tâm, chăm sóc để phát triển một cách toàn diện. Bên cạnh các môn khoa học, các em còn được tiếp xúc với một số nghệ thuật như hội họa, âm nhạc, thi ca... Tuy nhiên vẫn còn nhiều người chưa ý thức được vai trò của thơ ca trong việc gieo hạt giống tâm hồn và giáo dục nhân cách cho thiếu nhi. So với các đề tài khác thì hiện nay thơ viết cho thiếu nhi vẫn còn ít và những bài thơ có thể lôi cuốn, hấp dẫn được các em chưa nhiều. Song vẫn còn đâu đó những nhà thơ bằng tình yêu dành cho lứa tuổi thần tiên đã viết lên những vần thơ trong trẻo, trẻ trung, đáng yêu, đầy tính sáng tạo và chứa chan tình cảm. Thành Đô là một nhà thơ như vậy!

CÁNH ĐIỀU NO GIÓ

Trên tay quý độc giả là tập thơ “**Cánh điều no gió**” một thi tập rất tâm huyết của anh.

Còn nhớ ở thế hệ chúng tôi khi còn nhỏ hầu như ai cũng say mê đọc truyện: “**Dế Mèn phiêu lưu ký**” của nhà văn Tô Hoài - tập truyện không chỉ có cốt truyện hấp dẫn, lôi cuốn mà còn giàu giá trị nhân văn và có tính giáo dục cao.

Về thơ thì chủ yếu là đọc thơ Trần Đăng Khoa bởi thơ anh hồn nhiên, trong sáng, giàu tính nhân văn. Giờ đây các em nhỏ thường thích đọc truyện tranh hơn bởi truyện tranh với những hình vẽ rất sinh động, bắt mắt làm khơi gợi trí tò mò và tưởng tượng của người đọc, các nhân vật trong truyện rất đa dạng, câu chuyện và lời thoại ngắn. Truyện tranh thường mang tính chất giải trí nhiều hơn là mang tính giáo dục và nghệ thuật.

Trở lại với tác giả Thành Đô, ông không viết truyện mà đưa các em đến với những vần thơ giản dị, dễ hiểu mà chứa đựng ý nghĩa rất sâu sắc. Tất cả những gì diễn ra xung quanh cuộc sống của lứa tuổi thần tiên cùng những câu truyện dân gian mà tác giả sưu tầm được ông đã viết thành thơ, rất sinh động, dễ đọc và dễ nhớ.

Hãy xem nhà thơ đưa các em nhỏ đến với bầu trời mơ ước qua cánh điều no gió: “*Điều*

Thành Đô

*được làm từ tre/ Toàn thân làm bằng giấy/
Còn có tiếng sáo trong/ Chiều chiều ở trên đê/
Trời trong xanh gió mát/ Cười trâu đi thả
diều/ Diều bay vút lên cao/ Vì gặp làn gió
mát/ Chơi diều là thú vui/ Nghe tiếng sáo vui
tai/ Lại còn ngắm trời xanh/ Cùng diều bay no
gió”; (Chơi thả diều). Tác giả tiếp tục đưa các
em đi khám phá thế giới nhiệm màu: “*Trăng
tròn như quả bóng/ Lơ lửng trên bầu trời/ Mãi
mãi mà không rơi/ Em đi trăng đi theo/ Để soi
sáng con đường/ Cho em đi khỏi ngã*” (Trăng
và em).*

Cái hay của thơ Thành Đô là ở tính giáo
dục. Thông qua thi phẩm của mình anh đã dạy
các em nhỏ nhiều bài học quý để các em tiếp
nhận một cách rất tự nhiên, nhẹ nhàng: “*Em
bé ngoan/ Em bé giỏi/ Thích xem tranh/ Thì
nhẹ nhàng/ Giở từng tờ/ Không làm nhàu/ Thì
tranh đẹp*” (Học giờ sách). Nhà thơ dẫn dắt
các em nhỏ vào các câu chuyện lời cuốn, hấp
dẫn và lồng ghép vào đó sự giáo dục về nhân
cách đạo đức rất khéo léo. Đó là bài học về sự
nhường nhịn nhau trong cuộc sống để tránh
xảy ra những hậu quả đáng tiếc: “*Có hai chú
Đê con/ Cùng qua một cái cầu/ Đến giữa cái
cầu nọ/ Nhưng không ai nhường ai/ Cả hai
đành húc nhau/ Và cùng nhau xuống vực/
Đáng đời hai Đê con/ Vì không biết nhường
nhịn*” (Hai Đê con). Đó là bài học về sự dũng

CÁNH ĐIỀU NO GIÓ

cảm, sẵn sàng giúp đỡ người khác những lúc khó khăn, những lúc nguy nan: “*Chú Thỏ con tội nghiệp/ Bị Cáo chiếm mất nhà/ Trâu muốn cứu giúp Thỏ/ Nhưng chẳng biết làm sao/.../ Chú Gà trống dũng cảm/ Đã dụ được con Cáo/ Thỏ đầu ra cửa sổ/ Liền bị mổ nhọn hoắt/ Mổ liên hồi vào đầu/ Cáo già không chịu được/ Bèn chạy biến vào rừng.*” (Chú gà trống dũng cảm). Ở bài “Cái kim đồng hồ”; tác giả đã thông qua cách hướng dẫn xem giờ để nhắc nhở các em phải học bài chăm chỉ, đúng giờ: “*Kim ngắn chỉ giờ/ Kim dài chỉ phút/ Kim ngắn chạy chậm/ Kim dài chạy nhanh/ Đến giờ học rồi/ Ta phải học thôi!*”.

Và đây là bài học về sự an toàn, giúp các em ngay từ nhỏ đã có hiểu biết và ý thức khi tham gia giao thông: “*Đến giữa ngã tư/ Bé cần người dắt/ Đi qua ngã tư/ Cột đèn xanh đỏ/ Nhắc bé điều gì?/ Màu đỏ dừng lại/ Màu xanh bé đi/ Màu vàng bé đợi/ Bé ơi nhớ nhé!*” (Đi qua ngã tư). Trong tập thơ này Thành Đô đã sử dụng các biện pháp nghệ thuật miêu tả, so sánh, ẩn dụ, nhân hóa... để làm toát lên dụng ý nghệ thuật của mình: “*Mèo con ơi! Mèo con ơi! Khăn mặt đâu không lấy?/ Mà dùng tay để lau/ Lại còn dùng lưỡi liếm/ Ôi, thật là bẩn quá!/ Làm thế không sạch đâu!*” (Mèo rửa mặt). Không những thế tập thơ còn cho thấy cái tài quan sát của tác giả. Chính vì

Thành Đô

có óc quan sát, luôn tìm tòi, khám phá lại vận dụng vào thơ rất khéo léo, tài tình nên thơ ông tránh được sự khô khan, tẻ nhạt: “*Tôi là một con rùa/ Sinh ra nơi biển cả / Tôi đội cả mái nhà/ Không sợ mưa sợ nắng/ Tôi bước đi chậm chạp/ Mỗi khi tôi mệt mỏi/ Hay có kẻ thù nào/ Thì đầu tôi rụt vào/ Cả chân và đuôi nữa*” (Tôi là một con rùa). Tập thơ: “Cánh diều no gió” đã cho thấy tình yêu của tác giả Thành Đô dành cho thơ và cho tuổi thanh niên. Thơ anh chân thật, mộc mạc mà sâu sắc, lắng đọng lại trong tâm trí người đọc. Đó là những vần thơ chứa đựng giá trị nhân văn cao cả. Tin rằng tập thơ sẽ nằm ở một vị trí trang trọng tủ sách yêu thích của mỗi gia đình.

Nhà báo Vương Hùng

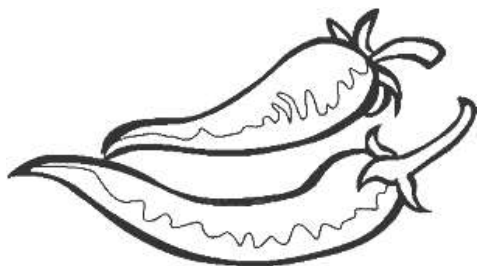
KHUNG TRỜI BÌNH YÊN

Một bầu trời xanh xanh
Một cánh đồng vàng rục
Một ngọn lửa hồng
Một mái nhà đơn sơ,
Nằm giữa một rừng cây
Quanh năm không có nắng.

Bỗng có bụi giúp cho,
Được ngôi nhà to và sáng sủa
Người người ở trong nhà
Vui mừng không kể xiết
Vội vã lạy ông bụi
Và hứa với ông rằng:
Từ nay sẽ làm ăn chăm chỉ hơn.

Ông bụt vui mừng lắm
Và ông lại về trời
Lòng ông vui sướng biết bao

Vì làm được điều tốt cho mọi người
Và ông đã tạo ra một bức tranh toàn mỹ,
Đó là:
Một khung trời bình yên!

QUẢ ỚT CAY

Quả thì xanh

Quả thì vàng

Quả thì hồng

Quả thì to

Quả thì nhỏ

Những quả đó

Đều rất cay

Nếu ăn tham

Cay đỏ lưỡi.

CHƠI THẢ DIỀU

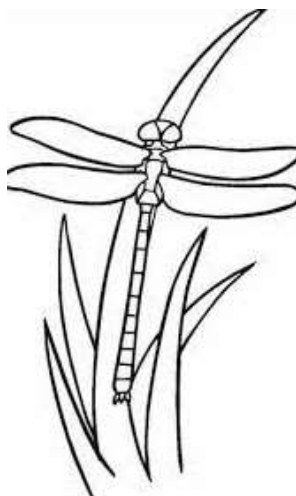
Diều được làm từ tre
Toàn thân làm bằng giấy
Còn có tiếng sáo trong
Chiều chiều ở trên đê
Trời trong xanh gió mát
Cười trâu đi thả diều
Diều bay vút lên cao
Vì gặp làn gió mát
Chơi diều là thú vui
Nghe tiếng sáo vui tai
Lại còn ngắm trời xanh
Cùng diều bay no gió.

ĐÊM TRĂNG VÀ EM

Trăng hôm nay sáng quá
Treo lơ lửng trên trời
Chơi cùng các vì sao
Bỏ rơi mấy đứa trẻ
Ở trên trái đất này
Trăng ơi trăng có biết?
Được sinh ra từ đâu?
Và sinh từ lúc nào?
Mà khi em chào đời
Đã thấy mặt trăng rồi!

TRĂNG VÀ EM

Trăng tròn như quả bóng
Lơ lửng trên bầu trời
Mãi mãi mà không rơi
Em đi trăng đi theo
Để soi sáng con đường
Cho em đi khỏi ngã.

CON CHUỒN CHUỒN

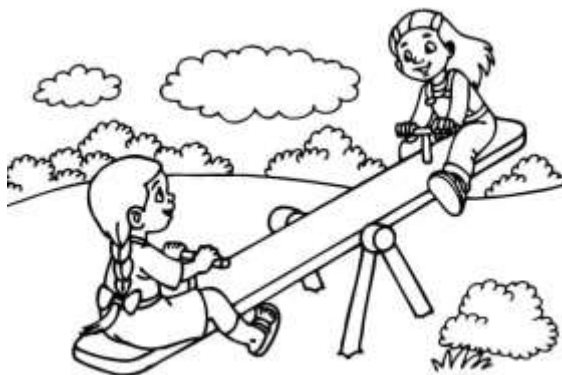
Chuồn Chuồn nhỏ

Chuồn Chuồn xinh

Mắt to tròn

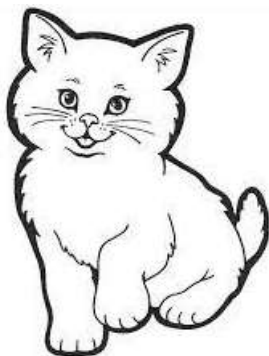
Bay khắp nơi

Báo thời tiết.

CÁI BẬP BÊNH

Đây là cái bập bênh
Bé và bạn cùng chơi
Bé nhún chân cho khéo
Lên xuống cho thật đều.

MÈO RỬA MẶT

Mèo con ơi! Mèo con!
Khăn mặt đâu không lấy?
Mà dùng tay để lau
Lại còn dùng lưỡi liếm
Ôi, thật là bẩn quá!
Làm thế không sạch đâu!

KÌA CHIM CHÍCH CHÒE!

Kìa chim Chích Chòe

Kìa chim Chích Chòe

Xòe đôi cánh

Xòe đôi cánh

Nó bay đi tìm mồi

Nó bay đi tìm mồi

Trên cành cây.

CON CHIM CHÍCH CHÒE

Vào một ngày đẹp trời
Ra ngoài vườn dạo chơi
Thấy con chim Chích Chòe
Chuyền từ cây này sang
Tìm bắt sâu để ăn.
Chim ơi xuống đây nhé!
Cả một luống rau muống

Có cả một đàn Sâu
Đang nhai cả luống rau.
Chim Chích Chòe sà xuống
Nuốt từng con vào bụng
Mồm thì kêu: "Thích lắm!"
Ước gì như hôm nay
Thì cả đời không lo
Cuộc sống bị thiếu thốn.

CON BƯỚM

Một đàn Bướm nhỏ
Bay giữa rừng xanh
Con thì màu đỏ
Con thì màu vàng
Con thì đủ màu
Màu nào cũng có
Rủ nhau bay đi
Tìm hoa hút mật.

GÀ MẸ VÀ GÀ CON

Vào một ngày đẹp trời
Gà mẹ dẫn Gà con
Đi thăm chú Cún con
Nhưng không biết đường nào
Bé ơi, bé có biết?
Hãy cho Gà mẹ biết!
Để khỏi bị lạc đường.

GÀ CON VÀ GÀ MẸ

Một đàn gà con
Cùng với gà mẹ
Ở dưới gốc đa
Đi tìm mồi ăn
Gà con kêu chiếp
Gà mẹ tục tác
Mà chẳng thấy đâu.

Bống dậu xuất hiện
Từ trên trời xuống
Những hạt ngọc xinh
Cả đàn gà con
Cùng với gà mẹ
Ăn bữa no lành
Ngủ say đến sáng.

HAI CON VỊT CON

Có hai con Vịt con
Đang bơi trên hồ nước
Bắt tôm, cá để ăn
Cả hai con Vịt con
Cùng lặn xuống đáy hồ
Khi phát hiện có mồi
Và nhảy lên bờ hồ
Rảy cho khô bộ lông
Và ngủ quên không về
Đến khi trời sắp tối
Mới tìm đường về nhà.

CON MÈO CON

Có một con Mèo con
Suốt ngày kêu meo meo
Đôi mắt đen lóng lánh
Có hai bộ ria mép
Toàn thân màu trắng, đen
Chân đi dép cao su
Đi không một tiếng động
Đêm rình mò bắt Chuột
Giúp mọi người ngủ ngon!

HOA VÀ ONG, BƯỚM

Hoa ngược lên trời
Dưới ánh ban mai
Hương về mặt trời
Tỏa hương thơm lành
Hoa như mời chào
Ong, Bướm hút mật
Mật ngọt thơm lành
Như hương của trời.

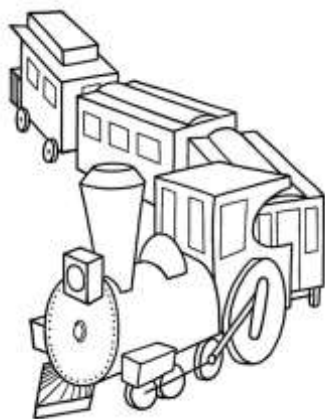
EM BÉ NGOAN

Đi nhà trẻ
Bé vào lớp
Chào cô giáo
Cô giáo khen
Bé thật ngoan
Lớp học tan
Mẹ đến đón
Bé chào mẹ
Rồi chào cô
Mẹ khen bé
Con ngoan quá!

CÁNH ĐIỀU NO GIÓ

Về đến nhà
Bé chào ông
Rồi chào bà
Ông bà khen
Bé thật ngoan
Bé thấy bố
Rồi chào bố
Bố khen em
Con ngoan quá!

Bé vui mừng
Cười sung sướng!

MỘT ĐOÀN TÀU

Một đoàn tàu
Nhỏ tí xiu
Nối đuôi nhau
Chạy vòng quanh
Trong công viên.

CÁI PHÍCH NƯỚC

Đây là cái phích nước
Đựng nước sôi trong phích
Bé không được vọc vào
Bé biết vì sao không?
Vì làm bé bị bỏng.

BÉ ĐI NHÀ TRẺ

Bé tròn một tuổi
Bố mẹ cho bé
Đi tới nhà trẻ
Bé thật là ngoan
Vì có đồ chơi
Và có bạn bè
Cô giáo khen bé
Vì bé thật ngoan.

BÉ ĐI MẪU GIÁO

Bé lên ba tuổi
Bé đi mẫu giáo
Trường Thi là trường
Của bé đó mà
Cô thương yêu bé
Vì bé thật ngoan
Rồi cả tuần nhận
Nhiều phiếu bé ngoan.

QUẢ BÓNG

Quả bóng tròn tròn
Quả bóng xinh xinh
Quả thì màu hồng
Quả thì màu xanh
Màu nào cũng có
Bé tha hồ chọn
Bé thích màu nào
Thì bố mua cho
Mua bóng về nhà
Bé hát bé ca!

HOA TRONG VƯỜN

Năm ngón tay
Năm bông hoa
Mười ngón tay
Mười bông hoa

Bé không nghịch
Tay bé sạch
Trắng như hoa
Trong vườn bé.

TRỜI MƯA

Những hạt mưa rơi
Cho cây tươi tốt
Nước cho mọi người
Hương ngọc của trời.

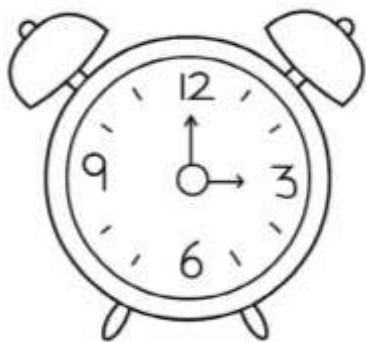
QUẢ CAM NGỌT

Quả thì hình tròn
Da thì màu cam
Bên trong có múi
Ăn vào rất ngọt
Đó là quả gì?
Bé có biết không?
Quả cam đó mà.

QUẢ ROI HỒNG

Quả roi mơn mớn
Trên cành cây cao
Roi này hồng tươi
Roi kia trắng hồng

Em lấy cái sào
Chọc từng quả roi
Bỏ vào mâm ăn
Ôi! Ngon quá chừng.

CÁI KIM ĐỒNG HỒ

Kim ngắn chỉ giờ
Kim dài chỉ phút
Kim ngắn chạy chậm
Kim dài chạy nhanh
Đến giờ học rồi
Ta phải học thôi!

ĐỒNG HỒ QUẢ LẮC

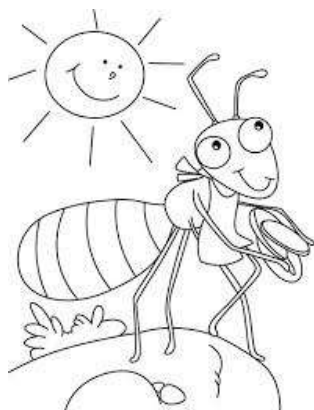
Chiếc đồng hồ
Một quả lắc
Trông giống như
Một cái bánh
Cứ đu đưa
Sang bên trái
Rồi sang phải
Em nhìn hoài
Mà không chán
Ôi, đồng hồ!
Sao tài thế?

HỌC GIỎ SÁCH

Em bé ngoan
Em bé giỏi
Thích xem tranh
Thì nhẹ nhàng
Giở từng tờ
Không làm nhàu
Thì tranh đẹp.

ĐI QUA NGÃ TƯ

Đến giữa ngã tư
Bé cần người dắt
Đi qua ngã tư
Cột đèn xanh đỏ
Nhắc bé điều gì?
Màu đỏ dừng lại
Màu xanh bé đi
Màu vàng bé đợi
Bé ơi nhớ nhé!

CON KIẾN

Có một chú Kiến con
Đi lang thang kiếm mồi
Bỗng dưng rơi xuống nước
Dòng nước chảy rất mạnh
Làm trôi cả Kiến con
Nhưng rất may mắn thay
Chiếc lá vàng rơi xuống
Kiến con liền bám lấy
Và chèo ngay vào bờ.

MỘT BÔNG HỒNG

Một bông hồng
Em dành tặng ai?
Một bông hồng
Em dành tặng bà.

Một bông hồng
Em dành tặng ai?
Một bông hồng
Em dành tặng mẹ.

CÁNH DIỀU NO GIÓ

Một bông hồng
Em dành tặng ai?
Một bông hồng
Em dành tặng cô
Ôi, thật là vui!
Vui vui ghê!

MỘT CÂY CẦU

Một cây cầu

Mỗi ước mơ

Một cây cầu

Bao điều ước

Một cây cầu

Đổ mồ hôi

Sôi nước mắt

Dù máu chảy

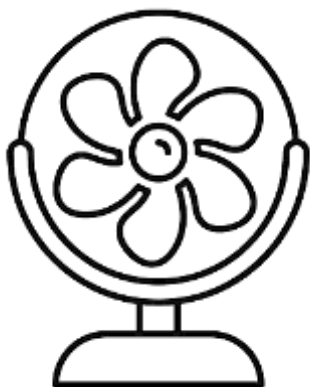
CÁNH ĐIỀU NO GIÓ

Không quản khó
Để hoàn thành
Mọi ước mơ
Bao vất vả
Của mọi người
Có cây cầu
Bao ước mơ
Thành hiện thực!

TRONG MÊ CUNG

Vào một ngày đẹp trời
Bé đi chơi công viên
Bị lạc trong mê cung
Bé ơi, bé có biết?
Hãy chỉ cho bé kia!
Biết ra khỏi mê cung.

CÁI QUẠT ĐIỆN

Đây là cái quạt điện
Quạt mát cho bé ngủ
Nhưng bé ơi, hãy nhớ!
Không sờ vào quạt điện
Bé biết vì sao không?
Vì sẽ bị nó cắn.

HAI ĐÊ CON

Có hai chú Đê con
Cùng qua một cái cầu
Đến giữa cái cầu nọ
Nhưng không ai nhường ai
Cả hai đành húc nhau
Và cùng nhau xuống vực
Đáng đời hai Đê con
Vì không biết nhường nhịn
Các bạn ơi, nên biết:
Nhường nhịn là rất tốt,
Đừng như hai chú Đê!

CHÓ SÓI VÀ KHÚC XƯƠNG

Có một con chó Sói
Đang ngoạm một khúc xương
Lũ con đòi giành ăn
Nhưng vì sợ tuột mất
Một mồi ngon nên chừa.

HAI CON THẦN LẦN CON

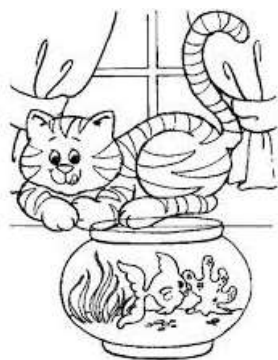
Hai con Thần Lần con
Đi kiếm mỗi ban đêm
Gặp một miếng mỗi ngon
Bèn tranh nhau miếng mỗi
Cả hai không chịu thua
Liền cắn nhau đứt đuôi
Bỏ rơi một miếng mỗi
Thật là đáng tiếc thay
Cho hai con Thần Lần
Không được miếng mỗi ngon
Lại bị đứt mất đuôi
Hai con Thần Lần con
Liền khóc than tại bờ.

CÁI CHỖI QUÉT NHÀ

Có một cái chổi
Bà quét cho sạch
Để cho bé chơi
Khỏi bị bẩn tay
Bé ơi hãy nhớ
Chớ có nghịch bẩn
Bé biết vì sao?

Vì nếu nghịch bần
Thì sẽ bị bệnh
Vì thế cho nên
Bà phải quét sạch
Vì nhà sạch sẽ
Thơm tho cửa nhà.

MÈO CON NGHỊCH NGỢM

Mèo mẹ đi bắt Chuột
Mèo con đang ở nhà
Thấy một bể Cá vàng
Chú thò tay vào bể
Làm đục ngầu bể cá
Và làm bể bình cá
Ồi, thật đáng thương thay!
Con Cá vàng trong bể,
Chết vì không có nước.

MÈO VÀ CHUỘT

Có một con Mèo con
Cùng với đàn Chuột con
Mèo luôn bắt Chuột ăn
Cả họ nhà Chuột nọ
Cứ dần mất từng con
Cả lũ Chuột bàn nhau
Tặng cho chú Mèo con
Một cái chuông đeo cổ
Nhưng không ai dám cả
Vì sợ bị Mèo giết
Đành im lặng làm thinh
Và trốn biệt Mèo con
Mỗi khi kêu meo meo.

NGẮM NHÌN TRỜI MÂY

Chiều chiều ngắm đám Mây trôi
Mà như cứ ngỡ Mây không đường về
Có khi trắng, có khi đen
Đổi hình biến dạng như là Rồng bay
Khi thì ngọn đồi nhấp nhô
Khi thì dòng suối trong veo núi đồi
Phải chăng Mây là phù thủy?
Biến hết cái này lại đến cái kia!
Phải đâu Mây lại thể này?
Vì thời ngọn gió bay vào trong tôi.

BÉ THÍCH LÀM ẢO THUẬT

Một lần xem ti vi
Thấy chiều trò ảo thuật
Bé chăm chú theo dõi
Ôi, sao mà tài thế!
Bé gọi: “Mẹ ơi mẹ!
Con thích làm ảo thuật
Giống như là chú ấy”
Mẹ bảo: “Lớn lên đã!
Đến khi nào bé lớn
Thì sẽ làm được thôi!”

GIỌT SƯƠNG TRÊN MẮT BÉ

Ánh sáng ban mai
Khi có mặt trời
Chiếu xuống mặt đất
Hàng ngàn tia nắng

Gà trống gáy vang
Đánh thức bình minh

Ồ kìa, Bé yêu!
Khóc nhè đó ư?
À, ra là thế!
Vì sương long lanh
Còn trên mắt bé!

ĐÊM TRĂNG

Đêm trăng soi bóng nước mặt hồ
Nhìn đàn Cá lội bơi quanh mặt hồ
Nhìn lên trông thấy chú Cuội già
Đang rơi theo người ở trần gian
Hỡi, Cuội ơi Cuội!
Xuống đây chơi cùng em!
Ở trên trần gian này bao cảnh đẹp nên thơ.
Hay là Cuội thích chị Hằng Nga?
Mà sao Cuội chẳng về nơi trên trần.

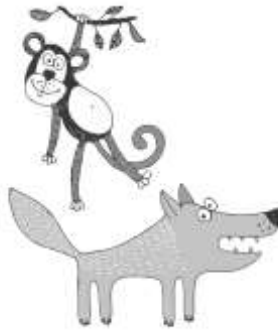
THIÊN THẦN NHỎ

Em là ai hỡi em?
Thiên thần hay ác quỷ?
Ai cho em đôi cánh?
Mềm mại mà xinh xinh
Cha mẹ em ở đâu?
Mà để em một mình
Giữa trời đêm giá lạnh.

Em là thiên thần nhỏ
Bay đi khắp mọi nơi
Ở trong một giấc mơ
Một giấc mơ ngọt ngào
Giúp mọi người ngủ ngon
Trong đêm đông giá lạnh.

KHỈ VÀ SÓI

Gà con tìm bắt Sâu
Ở bãi cỏ xanh rì
Gà con mãi mê ăn
Cáo nhẹ nhàng chạy đến
Gà con khiếp sợ quá
Bèn kêu lên: “Chiếp, chiếp”.

Khi con nghe tiếng kêu:
Rồi chạy đến xem sao
Khi con thấy Cáo con
Bèn tót lên cây dừa
Bứt dừa rồi ném xuống
Vào đầu con Cáo con
Cáo con bị vỡ đầu
Rồi chết không kịp ngáp.

Khi con và Gà con
Vui mừng cười: “ha, ha...!”

MÈO CON ĐI CÂU CÁ

Một buổi sáng đẹp trời
Mèo mẹ dẫn Mèo con
Cùng nhau đi câu cá
Đến tới một bờ hồ
Ngồi xuống dưới gốc đa
Bỏ mỗi câu xuống nước
Mèo mẹ câu được cá
Mèo con không câu được
Bé biết vì sao không?

Vì Mèo con lười nhác
Bỏ đi bắt Bướm Bướm
Cùng với con Chuồn Chuồn
Cuối cùng thì làm sao?
Mèo con nghe lời mẹ
Và câu được cá to
Mèo mẹ và Mèo con
Cùng khiêng cá về nhà.

ĂN KHÉ TRẢ VÀNG

Này Quạ kia ơi!
Ăn khế của ta
Lấy gì ta sống?
Gia tài của ta,
Chỉ có từng này.

Này Quạ kia ơi!
Ăn hết quả vàng
Lại đến quả xanh
Lấy gì ta bán?
Chợ gần, chợ xa.

Ăn một quả khế
Trả một nén vàng
May túi ba gang
Mang theo mà đựng.

HỔ VẦN VÀ LỢN CON

Có ba chú Lợn con
Sống trong một khu rừng
Có cả con Hổ vằn
Hổ con thèm ăn thịt
Nhưng cả ba Lợn con
Mặc những áo vô hình
Theo các mùa trong năm
Khiến Hổ không tìm thấy
Suốt bốn mùa trong năm.

Mùa Xuân thì màu xanh
Mùa Hè thì màu đỏ
Mùa Thu thì màu vàng
Mùa Đông thì màu trắng.

Bé biết vì sao không?
Vì ba chú Lợn con
Đã vận dụng thời tiết
Vào bốn mùa trong năm
Và mặc theo các mùa
Vì thế chú Hồ vằn
Không phát hiện được mồi
Nên không ăn thịt được.
Một trong ba Lợn con.

CÔ BÉ VÀ CON CHUỒN CHUỒN

Một ngày đẹp trời
Bé đi dạo chơi
Trong vườn nhà bé
Thấy con Chuồn Chuồn
Liền rình bắt nó
Bắt được Chuồn Chuồn
Trông thật là ngộ
Định vặt đôi cánh
Cho khỏi nó bay
Bố em thấy thế,
Liền bảo bé rằng:
“Này, bé ơi bé!

Chuồn Chuồn là bạn,
Của bé đó mà!
Những sáng ban mai
Chuồn Chuồn đang hát
Những bài đồng ca”
Nghe cha nói thế
Bé liền thả ra
Vẳng nghe khúc hát
Một bản tình ca
Tình ca yêu đời.

CON CHIM NHỎ TỘI NGHIỆP

Ở trên trời có mây
Dưới mặt đất có gì?
Mà cây lại tươi tốt
Ở trên cây có gì?
Có con chim Sâu nhỏ
Bỗng chú nhìn thấy mỗi
Chỉ một hạt thóc thôi
Liền sà xuống chớp luôn
Nào ngờ bị mắc lưới
Và bị nhốt vào lồng
Lòng day dứt nghĩ suy:
“Điều Hâu săn bắt mỗi
Ở trong khu rừng kia
Chẳng ai trừng phạt nó
Ôi, thật là bất công!
Chỉ vì một hạt thóc
Suốt đời sống lao tù!”

HƯƠNG CAO CỔ

Ta là con Hương
Mọi người gọi ta
Là Hương cao cổ
Vì cổ ta cao
Chân ta quá cao
Toàn thân có đốm
Như sao của trời.

CÁNH ĐIỀU NO GIÓ

Cổ ta quá cao
Mọi vật xung quanh
Thú rừng hung dữ
Ta đều biết tuốt
Ta hái lộc non
Ăn rất ngon lành.

Ta rất tự hào
Vì cổ ta cao
Đố ai cao bằng
Cao như ta đây.

MÈO TRÈO CÂY CAU

Meo mèo mèo mèo
Có một chú Mèo
Mà trèo cây cau
Để xem chú Chuột
Có ở nhà không?

Meo mèo mèo mèo
Khi lên tới nơi
Thì không thấy Chuột
Bèn tuột xuống đất
Hỏi thăm chú Chuột
Đi đâu vắng nhà?
Chú Chuột đi chợ
Đằng xa mới về.

CÁNH ĐIỀU NO GIÓ

Meo meo mèo meo
Chú mày đi đâu?
Mà giờ mới về!
Dạ tôi đi chợ.
Mà sao lại đi?
Đi chợ là vì:
Mua mắm, mua muối
Giỗ cha chúng mày!

NGƯỜI TUYẾT XINH ĐẸP

Mùa Đông tuyết rơi đầy
Trắng cả một vùng đồi
Bé ở nhà một mình
Không có gì để chơi
Bèn nặn ra người tuyết
Và khoe với mọi người
Đã nặn ra người tuyết
Thật xinh đẹp biết bao.

CÁNH ĐIỀU NO GIÓ

Nhưng có một số loài
Vẫn chưa hài lòng lắm
Mèo thì bảo thêm râu
Chó thì bảo thêm đuôi
Dê thì bảo thêm sừng
Chim bảo phải có lông
Đắp khắp người tuyết này.

Và bạn bè đến chơi
Cùng nhau ngắm người tuyết
Và mỉm cười sung sướng.

BÉ LÀM CA SỸ

Bé lên ba,
Bé học trường mầm non.
Cô dạy bé tập làm ca sỹ,

Em hát hay nên được cô khen.
Về nhà em hát,
Cho ông bà và bố mẹ nghe.
Cả nhà ai cũng khen hay.

La la la bé thật là vui,
Vì bé là ca sỹ đó nghe!

Bé lên ba,
Bé học trường mầm non.
Cô dạy bé tập làm ca sỹ,
Em hát hay nên được cô khen.
Về nhà em hát,
Cho ông bà và bố mẹ nghe.
Cả nhà ai cũng khen hay.

La la la bé thật là vui,
Vì bé là ca sỹ đó nghe!
La la la bé thật là vui,
Vì bé là.. ca sỹ đó nghe!

QUẠT CÓ TỪ KHI NÀO?

Xưa, từ rất xưa
Khi chưa có quạt
Loài người chưa biết,
Làm mát từ đâu.
Loài người đành phải
Lấy lá mo cau
Làm nên cái quạt
Người ta thường gọi
Là cái quạt mo
Làm mát cơ thể
Thế là từ đó
Quạt mo ra đời.

Nhưng tôi không biết
Ra đời năm nào
Mà khi sinh ra
Đã thấy quạt rồi
Lại còn câu chuyện
Nói về thằng Bờm
Cầm cái quạt mo
Phú ông thấy thế
Liên gạ thằng Bờm
Đổi lấy quạt mo.

Đổi hết cái này
Rồi lại cái kia
Ôi, thôi ông ơi!
Xin đừng đổi nữa!
Tôi không đổi đâu!
Cho dù của cải,
Không có còn hơn
Cho dù đổi được
Lấy gì quạt đây?

GÀ CON ĐI TÌM BỐ

Gà con hỏi gà mẹ:

"Bố con đâu hả mẹ?"

Mẹ gà kêu tục tác:

"Con hỏi để làm gì?"

Gà con kêu chiếp chiếp:

"Con hỏi để biết thôi!"

"Thôi được, mẹ nói vậy,

Những ai có mào to,

Và đỏ tươi roi rói,

Người lúc nào cũng gáy:

"Ồ... ó... o... o... o"

Đó là bố của con"

Vào một ngày đẹp trời
Xin phép mẹ đi chơi
Gặp ai cũng chào hỏi,
Mãi chưa gặp được bố
Rồi đến một làng nhỏ
Đứng trên đồng rơm rạ
Và cất vang tiếng gáy:
"Ồ... ó... o... o... o"
Mặt gà con hớn hờ,
"Bố của con đây rồi!".

CHÚ CUỘI VÀ CHỊ HẰNG NGÀ

Ngày xưa ngày xưa
Có một chú Cuội
Ngồi gốc cây đa
Ngày ngày trôi qua
Ngồi lì một mình
Một hôm nhìn lên
Thấy chị Hằng Nga
Ngồi trên cung trăng
Bèn ôm tương tư.

Một hôm chú Cuội
Nhỏ cả gốc đa
Đã nghìn năm tuổi
Bay lên cung trăng
Gặp chị Hằng Nga
Rồi ở đó luôn
Không về trần gian.

Bỏ mặc vợ con
Mong ngóng trông chờ
À, ra là thế!
Vì chú Cuội thích
Ở trên cõi tiên.

KHỈ VỐT TRĂNG

Trong một khu rừng nọ
Cả bầy Khỉ sinh sống
Rằm Trung Thu hằng năm
Cả bầy Khỉ xuống núi
Vào thôn trộm hoa quả.

Có một chú Khỉ con
Ngó nghiêng khắp mọi nơi
Bỗng phát hiện cái giếng
Liền thò đầu xem sao
Có cái gì trong đó
Khỉ con thốt lên rằng:
"Ôi, thật không xong rồi!
Mặt trăng đã rơi xuống,
Ở trong giếng mất rồi."

Bỗng cả đàn chạy lại
Khi nghe Khi con kêu
Và nhìn xuống cái giếng
Có mặt trăng ở dưới
Soi sáng trên mặt nước
Cả đàn cùng nghĩ cách
Để vớt mặt trăng lên
Nhưng giếng thì quá sâu
Phải làm sao bây giờ?

Khỉ ông nghĩ một lát
Rồi nói với cả đàn
Làm thành một cầu thang
Khỉ con ở dưới cùng
Bèn thò tay xuống nước
Khỉ con rất hoảng sợ
Vì trăng vỡ mất rồi
Rồi không dám động vào
Vì sợ lại bị vỡ
Khỉ ông ngược nhìn lên
Và vui mừng kêu lên:
"Thôi, không phải vớt nữa.
Mặt trăng lên trời rồi!"

CHÚ GÀ TRỒNG DỪNG CẢM

Chú Thỏ con tội nghiệp
Bị Cáo chiếm mất nhà
Trâu muốn cứu giúp Thỏ
Nhưng chẳng biết làm sao
Vì nhà Thỏ bé tí
Nhưng Trâu thì quá to
Mà Cáo thì ở trong
Giết hấn bằng cách nào
Đành đi tìm Gà trống
Đòi lại nhà cho Thỏ.

CÁNH ĐIỀU NO GIÓ

Chú Gà trống dũng cảm
Đã dụ được con Cáo
Thò đầu ra cửa sổ
Liên bị mỏ nhọn hoắt
Mỏ liên hồi vào đầu
Cáo già không chịu được
Bèn chạy biến vào rừng.

Thế là chú Gà trống
Dũng cảm và kiên cường
Cứu Thỏ khỏi mất nhà
Và đuổi được Cáo đi.

THIÊN THẦN CỦA MẸ

Con à, con ơi!
Thiên thần bé nhỏ.
Kìa đôi mắt đen,
Kìa làn da trắng hồng,
Kìa đôi môi đỏ,
Tô thắm cuộc đời.
Chân trời tương lai,
Đang rạng rỡ.
Chân trời tương lai,
Đang vẫy gọi cuộc đời.
Ngày mai sáng đẹp,
Đang giang tay chào đón.

Đời con sẽ đẹp,
Tươi thắm rạng ngời.
Con đường tương lai,
Đang chờ con đó!
Con đường tương lai,
Đang vẫy gọi cuộc đời.
Ngày mai sáng đẹp,
Đang giang tay chào đón.
Đời con sẽ đẹp,
Tươi thắm rạng ngời.
Ngày mai sáng đẹp,
Đang giang tay chào đón.
Đời con sẽ đẹp,
Tươi thắm rạng ngời.

CON CÁO VÀ CHÙM NHO

Có một chú Cáo con
Bụng đang đói cồn cào
Đi kiếm ăn khắp nơi
Chẳng có gì vào bụng
Bỗng nhiên nghe mùi lạ
Ngước lên thấy chùm nho
Thèm nhỏ cả nước miếng
Nhưng giàn nho cao quá
Bèn thử đủ mọi cách
Nhưng vẫn không ăn thua
Liền tức giận bỏ đi
Mang bụng đói về nhà.

HAI CON ẾCH CON

Năm nay nắng to
Ao hồ cạn hết
Cây khô đất cằn
Đang cần nước uống
Ở vùng đầm lầy
Còn một ít nước.

Một hôm khát nước
Rủ nhau đi tìm
Đi được ngày đàng
Cũng thấy giếng nước
Nhảy lên thành giếng
Thấy nước trong xanh
Liên bảo bạn rằng:
"Nào ta cùng nhảy!
Vầy vùng thỏa thích
Chẳng ai quấy rầy".
Ếch kia bèn bảo:
"Giếng kia mà cạn,
Tao, mày chạy đâu?
Thành giếng thì cao
Lại còn sâu nữa
Nếu ta cùng nhảy
Thì đời đi tong".

TÔI LÀ MỘT CON RÙA

Tôi là một con Rùa
Sinh ra nơi biển cả

Tôi đội cả mái nhà
Không sợ mưa sợ nắng
Tôi bước đi chậm chạp
Mỗi khi tôi mệt mỏi

Hay có kẻ thù nào
Thì đầu tôi rứt vào
Cả chân và đuôi nữa
Thức ăn tôi đủ đầy
Không sợ đói quanh năm

Bắt tôm cá để ăn
Thật là ngon ngon ngon.

MÙA XUÂN ĐẾN RỒI!

Mùa Xuân đến rồi!

Mùa Xuân đến rồi!

Nghe tiếng chim kêu

Nghe tiếng chim kêu

Tìm sâu trong vườn

Tìm sâu trong vườn

Con sâu to béo

Con sâu to béo

Cả đàn chim kêu

Cả đàn chim kêu

Ôi, thích thích quá!

Ôi, thích thích quá!

Thật là ngon ngon!

Thật là ngon ngon!

SỮA ƠI, SỮA À!

À ơi, à ơi!
Sữa ơi, sữa à!
Hãy đến đây mau!
Bụng ta đang đói!

À ơi, à ơi!
Sữa ơi, sữa à!
Hãy đến đây mau!
Cho ta bú nào!

À ơi, à ơi!
Sữa ơi, sữa à!
Muôn ta thông minh.
Hãy cho ta uống!

À ơi, à ơi!
Sữa ơi, sữa à!
Mai sau ta lớn.
Ta sẽ nuôi mày.

À ơi, à ơi!
Sữa ơi, sữa à!
Hãy đến đây mau!
Bụng ta đang đói!

À ơi, à ơi!
Sữa ơi, sữa à!
Hãy đến đây mau!
Cho ta bú nào!

À ơi, à ơi!
Sữa ơi, sữa à!
Muốn ta thông minh.
Hãy cho ta uống!

À ơi, à ơi!
Sữa ơi, sữa à!
Mai sau ta lớn.
Ta sẽ nuôi mày.

Mai sau ta lớn.
Ta sẽ nuôi mày.

ẾCH NGỒI ĐÁY GIẾNG

Có một chú Ếch con
Sống trong một cái giếng
Mùa hè trời nóng nực
Đã cạn gần đáy giếng
Vùng vầy trong lớp bùn
Nhìn lên mà cứ tưởng
Trời chỉ bằng như thế
Có một lần đi chơi
Thấy trong người khát nước
Liên bò đến thành giếng
Thấy Ếch con trong giếng

Rùa rủ Ếch lên chơi
Khi lên đến tận nơi
Mới thấy là trời xanh
Không như là Ếch nghĩ.

GÀ CON MỚI NỞ

Kìa Gà con mới nở!
Lông vàng trông đẹp đẽ
Trông giống như tơ lụa,
Mắt long lanh sáng ngời.
Hai chân nhỏ tí xú,
Miệng chíp chíp đòi ăn,
Suốt ngày luôn bên mẹ.
Gà mẹ luôn chở che
Cho Gà con bé nhỏ
Mỗi khi có kẻ thù
Liền tấn công kẻ thù
Bảo vệ Gà non tơ
Thoát khỏi cơn nguy hiểm.

Thế giới tâm hồn trẻ thơ trong ba
bài thơ đặc sắc của Thành Đô

THIÊN THẦN NHỎ

Em là ai hồi em?
Thiên thần hay ác quỷ?
Ai cho em đôi cánh?
Mềm mại mà xinh xinh
Cha mẹ em ở đâu?
Mà để em một mình
Giữa trời đêm giá lạnh.

Em là thiên thần nhỏ
Bay đi khắp mọi nơi
Ở trong một giấc mơ
Một giấc mơ ngọt ngào
Giúp mọi người ngủ ngon
Trong đêm đông giá lạnh.

BÉ LÀM CA SỸ

Bé lên ba
Bé học trường mầm non
Cô dạy bé tập làm ca sỹ
Em hát hay nên được cô khen
Về nhà em hát
Cho ông bà và bố mẹ nghe
Cả nhà ai cũng khen hay
La la la bé thật là vui
Vì bé là ca sỹ đó nghe!

CON CÁO VÀ CHÙM NHO

Có một chú Cáo con
Bụng đang đói cồn cào
Đi kiếm ăn khắp nơi
Chẳng có gì vào bụng
Bỗng nhiên nghe mùi lạ
Ngước lên thấy chùm nho
Thèm nhỏ cả nước miếng
Nhưng giàn nho cao quá
Bèn thử đủ mọi cách
Nhưng vẫn không ăn thua
Liền tức giận bỏ đi
Mang bụng đói về nhà.

CÁNH ĐIỀU NO GIÓ

Từ trước đến nay thơ viết cho thiếu nhi đã có nhiều tác giả lớn ở trong và ngoài nước với những cuốn sách kinh điển qua mỗi thời đại. Để có những tác phẩm lớn, sức sống lâu bền trong lòng độc giả, nhất là cả trẻ em và người lớn thì không hề đơn giản. Mỗi một bài thơ truyền tải một ý nghĩa nhân văn sâu sắc phía sau đó mà ngay cả người lớn cũng đọc và cảm nhận được. Thiếu nhi ở thời đại nào cũng có chung những niềm yêu thích, sự rung cảm, sự trong trẻo, hồn nhiên vốn có. Dù xã hội không ngừng biến đổi thì thiếu nhi cũng vẫn mang trong mình trái tim tươi vui, nhân hậu, yêu cả từng cái cây, ngọn cỏ, yêu những con vật xung quanh các em... Nhà thơ Thành Đô với tập thơ **"Cánh điều no gió"** đã mang đến cho lứa tuổi thần tiên những vần thơ trong trẻo, hồn nhiên, đáng yêu. Những vần thơ thật ngộ nghĩnh nhưng không kém phần sâu sắc đã để lại ấn tượng tốt đẹp trong lòng độc giả nhí. Trong đó tiêu biểu là 3 bài thơ "Thiên thần nhỏ", "Bé làm ca sỹ" và "Con Cáo và chùm nho".

Bài thơ "Thiên thần nhỏ" Thành Đô đã viết về một sự việc có thật đó là một em bé đáng thương đã bị cha mẹ bỏ rơi trong đêm đông giá lạnh:

*"Em là ai hồi em?
Thiên thần hay ác quỷ?
Ai cho em đôi cánh?
Mềm mại mà xinh xinh*

*Cha mẹ em ở đâu?
Mà để em một mình
Giữa trời đêm giá lạnh.*

*Em là thiên thần nhỏ
Bay đi khắp mọi nơi
Ở trong một giấc mơ
Một giấc mơ ngọt ngào
Giúp mọi người ngủ ngon
Trong đêm đông giá lạnh."*

Đọc những câu thơ "Cha mẹ em ở đâu?/ Mà để em một mình/ Giữa trời đêm giá lạnh" có lẽ chúng ta không giấu được sự xót xa trước hoàn cảnh đáng thương của cháu bé. Không cần biết vì lý do gì song việc cha mẹ bỏ rơi con của mình giữa trời đông giá rét thì thật đáng trách, đáng lên án. Nhà thơ Thành Đô đã gọi đứa bé là thiên thần nhỏ, em đã đi vào giấc mơ của mọi người và giúp mọi người ngủ ngon trong đêm đông giá lạnh.

Trong cuộc đời mỗi con người ai cũng có một tuổi thơ để thương để nhớ, cái thời hồn nhiên, trong sáng ấy không bao giờ có thể phai mờ trong tâm trí. Thơ Thành Đô đã đưa chúng ta trở về lại một thời trẻ thơ với biết bao điều muốn khám phá, được sống trong tình thương yêu đầm ấm của gia đình, được thầy cô dạy dỗ bao điều bổ ích và những phút giây đùa vui bên bạn bè cùng trang lứa. Bài thơ "Bé lên ba" nói về niềm vui của một em bé khi đến trường mầm

CÁNH ĐIỀU NO GIÓ

non được cô giáo dạy bé tập làm ca sỹ. Em hát hay nên được cô khen, về nhà em hát cho ông bà và bố mẹ nghe, bé lại được cả nhà khen vì thế mà bé rất vui:

*"Bé lên ba
Bé học trường mầm non
Cô dạy bé tập làm ca sỹ
Em hát hay nên được cô khen
Về nhà em hát
Cho ông bà và bố mẹ nghe
Cả nhà ai cũng khen hay
La la la bé thật là vui
Vì bé là ca sỹ đó nghe!"*

Với những câu thơ giản dị, mộc mạc nhưng dễ hiểu tác giả đã cho thấy tình yêu và sự thấu hiểu đối với thế giới tâm hồn trẻ thơ. Các em là những trang giấy trắng rất trong sáng và đáng yêu biết nhường nào.

Ở bài thơ thứ ba "Con Cáo và chùm nho" Thành Đô đã dựa theo nội dung của truyện ngụ ngôn để viết thành thơ:

*"Có một chú Cáo con
Bụng đang đói cồn cào
Đi kiếm ăn khắp nơi
Chẳng có gì vào bụng
Bỗng nhiên nghe mùi lạ
Ngước lên thấy chùm nho
Thèm nhỏ cả nước miếng
Nhưng giàn nho cao quá*

*Bền thử đủ mọi cách
Nhưng vẫn không ăn thua
Liền tức giận bỏ đi
Mang bụng đói về nhà."*

Bài thơ với nội dung là lời khuyên nên biết đánh giá hoàn cảnh và khó khăn trong cuộc sống. Đối với hành động của con Cáo, cố gắng bằng được để hái chùm nho là một hành động tốt, đầy ý chí và nỗ lực. Tuy nhiên, trong cuộc sống, khó khăn luôn tồn tại và đôi khi vượt xa khả năng của chúng ta, không phải lúc nào cũng nên cố gắng hết sức mình khi ngay từ đầu ta đã biết là không thể thực hiện được. Vì vậy, cần khôn khéo và thông minh hơn khi đương đầu với khó khăn, ví dụ không thể chỉ nhảy thật cao để lấy chùm nho, có thể nhờ sự giúp đỡ, hoặc tìm một giàn nho nào đó thấp hơn, đó là cách thích nghi với hoàn cảnh. Ngoài ra, chùm nho tượng trưng cho những thứ không thuộc về mình, không nên cố gắng đạt được mà nên tự tạo thành quả cho bản thân mình.

Thế giới tâm hồn trẻ thơ thật diệu kỳ với muôn vàn những điều muốn khám phá. Các em cần được cha mẹ, gia đình và cả xã hội quan tâm để giúp các em phát triển tốt về mọi mặt. Tôi rất tâm đắc những lời tâm sự của Nhà thơ Đông Trình - tác giả của nhiều bài thơ hay viết cho thiếu nhi: *"Thế giới tâm hồn trẻ thơ là một thiên đường có thật, lung linh và kỳ diệu đến mức làm cho người lớn*

CÁNH DIỀU NO GIÓ

choáng ngợp. Hạnh phúc lớn nhất đối với các cháu là được sống hồn nhiên trong thiên đường không bao giờ trở lại của đời người. Đối với người lớn, tôi cũng muốn nhắc gởi một điều đã cũ nhưng hình như ngày càng ít được quan tâm: Ai không hiểu được con cái mình thì thật khó trở thành bố mẹ... ”.

Có thể nói, thế giới trẻ thơ đã phủ ngập, chiếm lĩnh trọn vẹn thơ Thành Đô. Do vậy, những bài thơ được ông viết ra chân thực, tự nhiên và gây xúc động mạnh đối với người đọc. Những câu thơ hồn nhiên, thấm đẫm tính nhân văn đã làm cho chúng ta thấy ngỡ ngàng trước vẻ đẹp bình dị, đáng yêu của đời sống này. Xin chúc cho nhà thơ Thành Đô luôn có bút lực dồi dào để tiếp tục mang đến cho lứa tuổi thần tiên những chân trời mơ ước.

Nhà báo Vương Hùng

Mục lục

“Cánh điều no gió” - nơi Thành Đô chấp cánh cho những ước mơ của trẻ thơ	5
Khung trời bình yên	10
Quả ớt cay	12
Chơi thả điều	13
Đêm trăng và em	14
Trăng và em.....	15
Con Chuồn Chuồn	16
Cái bập bênh	17
Mèo rửa mặt	18
Kìa chim Chích Chòe!.....	19
Con chim Chích Chòe	20
Con Bướm	22
Gà mẹ và Gà con.....	23
Gà con và Gà mẹ.....	24

CÁNH ĐIỀU NO GIÓ

Hai con Vịt con	26
Con Mèo con	27
Hoa và Ong, Bướm	28
Em bé ngoan	29
Một đoàn tàu	31
Cái phích nước	32
Bé đi nhà trẻ	33
Bé đi mẫu giáo	34
Quả bóng	35
Hoa trong vườn	36
Trời mưa	37
Quả cam ngọt	38
Quả roi hồng	39
Cái kim đồng hồ	40
Đồng hồ quả lắc	41
Học giờ sách	42
Đi qua ngã tư	43
Con Kiến	44

Một bông hồng	45
Một cây cầu	47
Trong mê cung	49
Cái quạt điện	50
Hai Dê con	51
Chó Sói và khúc xương	52
Hai con Thần Lăn con	53
Cái chổi quét nhà	54
Mèo con nghịch ngợm	56
Mèo và Chuột	57
Ngắm nhìn trời mây	58
Bé thích làm ảo thuật	59
Giọt sương trên mắt bé	60
Đêm trăng	62
Thiên thần nhỏ	63
Khỉ và Sói	64
Mèo con đi câu cá	66
Ăn khế trả vàng	68

CÁNH DIỀU NO GIÓ

Hổ vằn và Lợn con	70
Cô bé và con Chuồn Chuồn.....	72
Con chim nhỏ tội nghiệp.....	74
Hươu cao cổ.....	75
Mèo trèo cây cau	77
Người tuyết xinh đẹp	79
Bé làm ca sỹ	81
Quạt có từ khi nào?	83
Gà con đi tìm bố	86
Chú Cuội và chị Hằng Nga	88
Khỉ vớt trứng	89
Chú Gà trống dũng cảm	93
Thiên thần của mẹ	95
Con Cáo và chùm nho	97
Hai conẾch con	98
Tôi là một con Rùa.....	100
Mùa xuân đến rồi!.....	102
Sữa ơi, sữa à!.....	103

Ếch ngồi đáy giếng	106
Gà con mới nở.....	107
Thế giới tâm hồn trẻ thơ trong ba bài thơ đặc sắc của Thành Đô	108

CÁNH ĐIỀU NƠI GIÓ
(*Thơ: Thành Đô*)

NHÀ XUẤT BẢN DÂN TRÍ

Số 9 - Ngõ 26 - Hoàng Cầu - Đống Đa - Hà Nội
Tel: (04) 66860753 - Email: nxbdantri@gmail.com

Chịu trách nhiệm xuất bản và bản thảo:

BÙI THỊ HƯƠNG

Biên tập:

VŨ THỊ THU NGÂN

Bìa:

QUỐC VIỆT

Sửa bản in:

THU HƯƠNG

Đơn vị liên kết xuất bản:

TRUNG TÂM VĂN HÓA TRÍ TUỆ VIỆT

*Nhà 2806, chung cư HH4B,
Linh Đàm, Hoàng Mai, Hà Nội.*

Điện thoại: 0965 091 555

Email: trungtamvanhoatritueviet@gmail.com

In 1000 cuốn, khổ 13,5x20,5 cm tại Công ty In Trí Tuệ Việt.

Số xác nhận đăng ký xuất bản: 5010-2022/CXBIPH/6-151/DT

Quyết định xuất bản số: 39/QĐXB/NXBĐT
cấp ngày 25/08/2022

ISBN: 978-604-314-311-9

In xong nộp lưu chiểu quý III năm 2022.